

környezeti tényezők az előző állomáson tapasztaltakétól való eltérése eredményezi. A folyó mélyebb, vegyhatása különlegesebb a környéken levő tőzeglápok miatt. A coliform csírák nagy száma a Gyergyói medencében fejlett állattenyésztési tevékenység szülte szivárgó szennyvizeknek tudható be. A bakteriológiai paraméterek kivételével a folyó vize ezen a szakaszon jó minőségű.

3. Gyergyófelfalu

*Úgy van, bizony:
Saját erőmből,
Saját törvényem szerint élek.
Motorjaim: az előzmények.*

Székely János

Gyergyófelfalu 16 km-re található a forrástól. Itt a folyó még megőrzi az előző állomáson tapasztalt minőségét. A tőzegmocsarak vizét továbbra is lecsapolja a Szenéte patak, amely ugyanakkor kőport is szállít a hasonló kőtörő felől. A kőpor 5-10 cm vastagságban lepi el az eredeti üledéket és a tőzeglápokból származó növényi maradványokat. Annak ellenére, hogy igen közel van az előző állomáshoz, mégis beiktattuk ezt a helyet, mert viszonyítási pontként szolgálhat a következő 27 km-es szakasz (Gyergyócsomafalva és Gyergyóremete között) jellemzéséhez, ahol szénsavas vizek törnek fel a folyó ágyából és a környező vidékekről.

A víz, bár valamennyire sárgás színű, mégis megőrzi átlátszóságát. Hőmérséklete kb. 10 °C-kal nő az előző helyekhez viszonyítva. Az oldott CO₂ mennyiségének emelkedését a savasság enyhe növekedése kíséri. Ugyancsak nő a szulfátok, különféle szuszpenziók és foszfátok koncentrációja. Viszonylag megnő egyes nehézfémek mennyisége, mint a réz (3,7 mg/l), cink (8mg/l), míg a vas és mangán részaránya csökkenni látszik.

A coliform csírák száma jó vízminőségi osztályra utal, de a *Salmonella* fajok jelenléte miatt ez leértékelődik. Ezek ittléte a folyót szegélyező helységekből való beszivárgásoknak köszönhető.

Eltűnnek a zöldalgák és újra előbukkannak a kékalgák (cyanobaktériumok). A fajok száma 23-ra nő, ami meghaladja a marosfői értéket (II. grafikon).

Az egysejtűek képviselte plankton fajszáma nő. A táplálkozási formák változatosabbá válnak, az alga- és baktériumfaló formák mellett megjelennek a ragadozó fajok.

A zooplankton fajainak száma is növekszik. Ez az egyetlen hely, ahol ágascsapú rákokat sikerült azonosítani. Ők valószínű az ártérből kerültek be a folyóba. A bentost öt, jó minőségű vízre utaló faj képviseli, a piócák, rákok, kérészek és vízipoloskák közül. Ezen fajok egyedsűrűsége viszont itt mutatja az első 10 állomás legkisebb értékét, a szénsavas vizet ugyanis kevés faj viseli el.

A főleg kalcium-karbonátból álló kagyló- és csigahéjakat erősen támadja a szénsav, emiatt mintegy 27 km-es szakaszon teljesen hiányoznak e vízi puhatestűek.

A víz, a bakteriológiai mutatóktól eltekintve jó minőségű. A szervezetek lecsökkent számát az egyedi fizikai-kémiai feltételek és nem a víz minőségi romlása magyarázza.